

”مینی بچی - تم باپ کو یاد کرو، یہی یاد وہو کی لیٹی یوگ دان ہے،

اسی سین وہو پاوان بنینگا، بیڑا پار ہو جائینگا“

پُرسن :- کن بچوں کی سنپال آنت سمیہ ۾ سیر باپ دادا کرتی ہے؟

اُتر :- جو بچی بہت سمیہ سین کانتون کو قول بنانی کی سروس ۾ تپہر رہتی ہے۔ باپ کی پوری پوری مددگار ہے، اُسی بچوں کی آنت سمیہ ۾ باپ سیر سنپال کرتی ہے۔ بابا کھتی مٹن اپنی مددگار بچوں کو ونڈر فل سین سینریان دِکا کر خوب بھلاؤنگا۔ وہ آنت ۾ بہت سک دیکینگے۔ ساکیاتکار کرتی رہینگے۔ 2- جنھین ”ایک باپ دوسرا نہ کوئی“ یہ پان پکا ہے، اُسی بچوں کو ہین باپ کی مدد ملتی ہے۔

محبت ۱- پریتہم آن ملو....

اوم شانتی . پریتہم اؤر پریتہمائن۔ پریتہم ایک ہے اؤر پریتہمائن اُنیک ہے۔ پریتہمائن بڑا رہی ہے ایک پگوان کو۔ اُنیک پگت بڑا رہی ہے، کس لیٹی؟ سک کی لیٹی۔ کنیا بڑا ہے پریتہم آن ملو۔ کس لیٹی؟ سک کی لیٹی۔ سبائی ہوتی ہے سک کی لیٹی۔ پرنٹو آب بچی جان گئی ہے جب ک راوڑ راجیہ ہے تو پریتہم سین کوئی سک مل نہین سکتا۔ راوڑ راجیہ ۾ سک ہو نہ سکی۔ پریتہمائن سپ شوک واٹکا ۾ ہے تب تو بڑا ہے۔ آشوک واٹکا ۾ تو کوئی بڑا نہین۔ کوئی دک وا شوک نہین تو بڑا لینگے کیوں؟ دک ۾ پریتہم کو یاد کرتی ہے قر پریتہم مل جاتا ہے تو آڈا کلپ پریتہمائن یاد کرنی سین چوٹ جاتی ہے۔ اُپی تم جانتی ہو سپ سین مینا، سپ سین پیارا پریتہم ہے ہین ایک پریم پتا پرماٹما، سپ سین اونچا سپ سین سریشٹ۔ یہان کوئی منش اپنی کو سریشٹ تی سریشٹ کہ نہ سکی۔ پل کھتی ہے ایشور سروویاپی ہے، شووہم پرنٹو ایک دو سین سریشٹ تو ہوتی ہین ہے نان۔ سادو لوگون ۾ جو اونچ ہوتی ہے اُنکو اؤر سادو لوگ ڈنڈوت پرٹام کرتی ہے۔ پرنٹو سپ سین اونچ تی اونچ ایک ہین پریتہم پریم پتا پرماٹما گایا ہوتا ہے۔ سپ اُنکو یاد کرتی ہے ضرور سک کی لیٹی۔ جب بہت دک ہوتا ہے تو بہت پریتہمائن یاد کرتی ہے۔ اُپی بچوں کو اتنا دک کا اُنیو نہین ہے۔ اُجن تو بہت دک آنی والا ہے۔ بچوں کو نشچہ ہونا چاہیئے ہر نین باپ کی گود لی ہے تو سیکند ۾ جیون مکتی کا ورثا ملا ہے۔ بچا پندا ہوتا ہے تو گود ۾ آ جاتا ہے قر نشچہ ہو جاتا ہے ک یہ وارث ہے۔ یہ پی بیحد کا باپ ہے۔ آب اُچی ریت اُنکو پھچان لیتی ہے۔ پھچان ۾ کوئی تکلیف نہین ہے۔ بچی بہت ہے، گایا جاتا ہے سن شوز فادر۔ تو کسکو کھنی کی درکار نہین۔ دیر کی دیر برہماکمار کماریان ہے۔ اتنی دیر بچی سواۓ ایشور کی اؤر کسکو ہوتی نہین۔ کرشن تو دئوی گٹون والا منش ہے۔ منش کو اتنی بچی ہو نہین سکتی۔ تم جانتی ہو ہر شو بابا کی بچی ہے۔ تم کہہ سکتی ہو کوئی پی منش کو اتنی بچی ہوتی نہین۔ کتنی برہماکمار کماریان ہے! گائن تو ہے نان پرچاپنا برہما کا۔ یاد کرتی ہے ترکا لدرشی پرماٹما کو۔ پگوان کو ہین اتنی بچی ہو سکتی ہے۔ تو وہ نراکار جب ساکار ۾ آئی تب تو آڈاپت کری۔ شریر نہ ہو تو گود کُسی لی؟ تم ایشور کی گود ۾ آئی ہو۔ جانتی ہو وہی پریتہم ہے۔ سپ سین مینا،

سڀ سين پيارا هئ. پيار ڪرني والي ڪو پريتمر ڪها جاتا هئ. تهر جانتو هو همارا اونچي تي اونچا پريتمر وه هئ جس سين هر پريتمائون ڪو سورڳ ڪي سوڪ گهنيري ملتي هئ. انڪي سنمڪ بڻي هئ. پڳتي مارڳ ۾ گاتي پي هئ رام ڪا نام ليني سين منش پار هو جاتي هئ. اس ليئي رام رام بهت ڪهتي هئ. جئسي گنگا ندي ڪو پنت پاوني سمجهتي هئ. منش وهان جاکر پتي پر ديو جلاتي هئ، جئسي ڪرشن ڪو پتي پر ساگر ۾ انگونا چوستا هوڏا ڏکائي هئ. يهه ڦر ديو جڳا ڪر پتي پر رڪتي هئ. آتما پي ديپڪ هئ. منشون ڪو تو پورا گيان نهين هئ. انهن ڪي ليئي تو جئسي ايڪ رسر هو گئي هئ. ديو جڳا ڪر ڪهتي هئ آتما پار هو جاتي هئ. پر پتا پرماتما ڪو تو ڪيوڻيا ڪها جاتا هئ. وشه ساگر سين پار لي جاتي هئ. انهن نين اکير سن ڪر ايڪ رسر بنا دي هئ. باپ آتما ڪا ديو جڳا تي هئ. يهه سڀ نشانين هئ. آتما ڪو هين يهه شرير چوڙ جانا پرتا هئ اس پار پرمڌام ۾. تهر جانتو هو آتما اڳيان ساگر سين اس پار جا رهي هئ. ڪيوڻيا تو باپ هين هئ. گنگا جي ڪو ڪيوڻيا اکير نهين ديئا جا سڪتا. ڪيوڻيا اتوا ساجن تو سات سات چاهيئي. ڪتنون ڪو سات ۾ اس پار لي جاتي هئ، پن پن نام رک ديئي هئ. باقي بوٽ ۾ وا استيمبر ۾ بناء ڪوئي لي نهين جاتي هئ. تهر بچي جانتو هو ڪئسي ياد ڪي ياترا ۾ رهندي هئ. اسر ڪچ مڪ سين رام رام ڪهني ڪي درڪار نهين. منش تو ڪهتي هئ رام رام ڪهو. سمجهتي هئ هر يهه نام دان ڪرتي هئ. باپ ڦر دان ديتي هئ اوناشي گيان رتنون ڪا. ڪهتي هئ ميني ميني لاڏلي آتمائين مجهه باپ ڪو ياد ڪرو. يهي باپ ڪي ياد وشو ڪي ليئي يوڳدان هئ. شو بابا ڪو ياد ڪرو. واسطو ۾ رام پي پرم پتا پرماتما ڪو ڪهتي هئ. پرنٽو ڦر رگهوپتي راجا رام ڪه ديتي هئ. تهر بچون نين اب ڊراما ڪو جانا هئ. سورڳ سين ليڪر ڪي تمڪو سڀ معلوم هئ ڪون ڪون آيا هئ؟ ڪئسي ڦر آئيني؟ جو ڪچ هوتا آيا هئ وه سڀ ڊراما ۾ نوڏ هئ. يهه پوڳ آڏ لڳايا جاتا هئ يهه سڀ ڊراما ۾ نوڏ هئ. نئين ڪوئي بات نهين. تهر ساڪي هو ديکتو هو. هرايڪ اٽڪتر هئ، جانتو هئ وه اپنا پارٽ بجاءِ واپس جاتي هئ خوشي سين.

منش ڪهتي هئ فلاڻا مرا تو سورڳواسي هوڏا. تهر جانتو هو هر سورڳواسي بنني ڪي ليئي پرشارت ڪرتي هئ. منش ڪاشي واس ڪرتي هئ نان. گنگا جي ڪي ڪناري پر بڻتي هئ. شو ڪا تو مندر هئ. شو ڪي ياد ۾ سديو رهندي هئ. گنگا ڪي پي مهما ڪرتي هئ. شو ڪي پي مهما ڪرتي هئ. گنگا ۾ ڪوئي ڪاشي ڪلوت نهين کاتي. بروبر پنت پاون تو شو هين هئ. يهه پيد هئ. شو ڪا مندر هئ. آڳي ايڪ ڪوئي ۾ شو پر ٻلي چڙهتي ٿي. تهر بنارس والون ڪو اچي ريت گيان دي سکتو هو. بولو تهر ڪهان بڻي هو، گنگا ڪا ڪنا پي هئ. شو ڪا مندر پي هئ. ڦر تهر شو پر ٻلي ڪيون چڙهتي هو؟ شو پنت پاون هئ وا گنگا؟ بهت منش گنگا ڪو پنت پاوني سمجهه اسر پي جاتي هئ. واسطو ۾ پنت پاون تو شو هين هئ. پڳوان ڪي پاس هين ٻلي چڙهتي هئ. پڳوان، پڳوان پر ٻلي ٿوريئي چڙهينگي. يهه تو هو نهين سکتا. ائسي نهين هر پي پڳوان، تهر پي پڳوان. پڳوان پنت ٿوريئي هو سکتا هئ جو گنگا پر اشنان ڪرني جاتي هو! سرووپا ڪي گيان ڪو تهر جهت اڙا سکتو هو. پنت پاون شو هئ، يهه سڌ ڪر بتانا هئ. بچون ڪو پائنت دي جاتي هئ سمجهاني ليئي. ڪاشي ۾ سمجهانا سڀ سين سهج اوڙ اچا هئ. شو ڪا مندر هئ تو ضرور ڪي آيا هئ. شو ڪو سڌا بابا ڪها جاتا هئ. انڪو اپنا شرير ڪي ملتا نهين. ائسي تو شو نام بهت بچون ڪي هئ.

اُٿو ڪرشن پي لاکون ڪي نام هونگي. ڀرنتو وه ڪرشن تو ستيگ ۾ ٿا نان. ڪرشن ڪي پڳت ڪرشن ڪي مورتياں اُٿا پوجا ڪرينگي. منش ڪي تو نهين ڪرينگي، تو سڌ هوتا هئ ڪرشن ستيگ ۾ هوتا هئ. منشون ڪو پتا نهين هئ راڌي ڪرشن ڪوئن هئ؟ انهنون نين ڪب راجائي ڪي هئ؟ يهه باپ بڻڻ سمجھاتي هئ.

تم هو سوڌرشن چڪرڌاري. وشنو ڪي اوڀر يهه سوڌرشن چڪرڌاري نام ڪئسي ڀرا، ڪيا ڪيئا؟ يهه تو ڪوئي سمجھا نهين سڪتي هئ. باپ تو هئ نراڪار. وشنو ڪو اتني هٿيار ڪهان سين آئي، ڪوئي ڄاڻي نهين هئ. هر سمجھتي هئ يهه ڊراما ۾ نونڌ هئ. پڳتي مارگ ۾ پي جنهنون نين چتر بنوائڻي هئ وهي بنائينگي. سڀ بنا بنايا ڪيل هئ. آڌا ڪلپ پڳتي آڌا ڪلپ ڳيان مارگ چلنا هئ. ان باتون ڪو تم ڄاڻي هو تمڪو هين مزا آتا هونگا. تم هو سڄي سڄي ڀرينمائين. وه ڀرينتم تو جوڻا هئ، جوڻي اوڙ سڄي چيز ۾ فرق تو هئ نان. جوڻا ڀرينتم اوڙ سڄا ڀرينتم. پتني، پتي ڪو پيارا ڪهتي هئ نان. آڀي تم ڄاڻي هو هر ڀرينمائون ڪو ڪئسا مينا ڀرينتم ملا هئ. انڪو ڀرينتم پي ڪهتي هئ تو باپ پي ڪهتي هئ. باپ ڪا پي پيار هوتا هئ. باپ سين ڦر پي ورثا ملنا هئ. ڀرينتم سين ڀرينمائون ڪو ڪوئي ورثا نهين ملتا. آڀي ڪو ڀرينتم سمجھني سين پي، بچا سمجھني سين ورثي ڪي ٿيسٽ آتي هئ. شو ڪو سڌا بابا ڪهتي هئ. شو بابا ڪو شوپتي ڪي نهين ڪهينگي. آڀي تمڪو ڪوئي شو ڪا نام نهين چينا هئ. صرف بابا ڪو ياد ڪرو. بچي آتي هئ تو پوڇا جاتا هئ ڪب ايشور ڪي بني؟ بچا جب تک نه بني تب تک ورثا مل نه سڪي. مات پتا هئ تو سنمڪ ملنا هئ. نشچيه ڪيئا، ملي نهين اوڙ مر گيا. تو ورثا نهين مل سڪتا. ائسي بهت هئ جو ورثا نهين پاتي. ڀرجا ۾ چلي جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ نشچيه هو گيا يهه وهي مات پتا هئ تو سنمڪ آنا ڀري. ڦر سروس ڪر آپسمان بنانا هئ. ڀرجا بناني هئ اوڙ ڦر آڀنا وارث پي بنانا هئ. گهر بڻي تو نهين هونگا، مڪنت ڪرني هئ. ان باتون ڀر بچي ويچار ساگر مٿن نهين ڪرتي. ڪرشن ليلا مشهور هئ. ليلا تو ستيگ ۾ هوتي هئ. يهان ٿوريئي هو سڪتي. يهه تو ڪاپي ڪرتي رهتي هئ. سورڳ ۾ ڪيا ڪيا هونگا، ڪئسي محل هونگي يهه تو بچي محسوس ڪر سڪتي هئ. وهان ڪي تم بات مت پوڇو. مڪ پاڻي هوتا هئ. باپ سک هين ديتي هئ. دڪ ڪي ليئي باپ ڪا آواهن ٿوريئي ڪرتي هئ. دنيا ۾ بڙا دڪ هئ. ايڪ گهر ۾ اگر بهو چٽيلي آءِ جاتي هئ تو گهر ڪو ڊانواڊول ڪر ديتي هئ. ائسي بهت گهر بابا ڪي ديڪي هوئي هئ. آڀي سميه بهت ٿورا هئ. باپ ڪي بنو تب بابا مدد دي. وارث هين نهين بنتي تو ورثا ديني والي ڪي مدد ڪئسي ملي؟ باپ ڪهتي هئ ڊرو مت. شاهوڪار لوگ تو ڊرتي هئ. يهه باپ تو داڻا هئ. پڳتي مارگ ۾ پي تم ميري آرٿ غريبون ڪو ديتي ٿي. اُس اَنوسار جنم ملتا ٿا. آب ڊئريڪٽ ڪهتا هون همارا بنو تو تمڪو راجيه پاڳيه دونگا. شو بابا ڪو تو ڪچ مڪان آڌ بنانا نهين هئ. تم سين پوڇتي هئ جب ڪ سڀ خلاص هو جانا هئ تو ڦر يهه مڪان آڌ ڪيون بناتي هو؟ آڙي، تب رهي ڪهان؟ پڇاڙي ۾ پي آڪر بچون ڪور هئا هئ. تم پڇاڙي ۾ بهت سين سينريان ديڪينگي. بهت خوشي ۾ رهينگي. جتنا نزديڪ سميه آتا ڄاڻينگا، بابا دواران بهت ساڪياتڪار هوتي رهينگي. جو مددگار هو ڄاڻينگي وه پڇاڙي ۾ بهت سک ديڪينگي. دڪ ڪي سميه بهت سک ديڪينگي. وه ونڊرڦل سک هئ. پاڪستان ۾ پي تم مڙج ۾ بڻي ٿي. وٽڪنڊ ۾ ڪئسي سيمور هوتي هئ، لڪشمي نارائڻ ڪا

ڪئسي راجپه چلنا هئ سڀ بابا ساڪياتڪار ڪراتي ٿي. ته بهت ديڪينگي اُگر شو بابا ڪي مت پر ڪانتون ڪو قول بناني ۾ مدد ڪرتي رهينگي، ڪها جاتا هئ همٿي مردان مددي خدا. ائسي پرينم ڪو تو بهت ياد ڪرنا چاهيئي. دنيا ٿوريئي جانتِي هئ. اٽني ڏير بچي هئ تو ضرور اُنڪا مات پتا هونگا نان، جس سين سوڪ گهنيري ملتي هئ. يهه مهما ڪوئي لوڪڪ ما باپ ڪي ٿوريئي هئ. ته پر ٽڪٽيڪل ديڪتي هو ڪتني ڏير بچي هئ. ڪرٿيتر گاڊ فادر هئ. ڪرٿيت ڪرينگي تو اُڌاپت ڪرينگي نان. ڪس دواران؟ يهه هئ مڪ ونساولي. سمجهنا بهت سهج هئ. آبي ايشور ڪي گود ليتي هو ڦر دٿوي گود ملينگي، ڦر آسري. اس ايشوريه گود سين هر شانتِي ڌام سڌام جاتي هئ. آسري گود سين دڪڌام جاتي هئ. يهه منتر ياد ڪر لو. ٻانڌيلي گوپڪائين ڀُڪارتي هئ. تو انهن ڪي ليئي ڪوئي نه ڪوئي پريتَن ڪرنا پرتا هئ. بابا چوڻي چوڻي گانو ۾ تو جاءِ نهين سڪينگي. بڙي گانو ۾ آڪر ملتي هئ. جانا تو پرتا هين هئ. سمجهايا جاتا هئ ٻلهار پي ڪئسي جانا هئ. راجا جنڪ ٻلي چڙها ڦر ڪها گيا ڪ اب ٿرستي هو سنپالو. رچنا ڪي پالنا تو تمڪو ضرور ڪرني هئ. ته اپني ڪو آتما ٿرستي سمجهو. مايا راوڻ دڪ ديني والي چيز هئ. اس ليئي راوڻ ڪا ڪوئي مندر نهين هئ. باقي بُت بناءِ ديتي هئ. راوڻ نين بهت دڪ ديئا هئ. جتنا دڪ ديئا هئ اتنا هين ورش ورش اُنڪو جلاتي رهتي هئ. شو بابا نين سڪ ديئا هئ، تو اُنڪا مندر بڙا عاليشان بناتي هئ. راوڻ دڪ ديني والي ڪا مندر تو هو هين نهين سڪتا. اُسڪو تو ختم ڪر ديتي هئ، جو ڪچ ديڪني ۾ هين نهين آتا. شو بابا ڪا مندر تو ديڪني ۾ آتا هئ، ڪتني پوجا هوتي هئ. واسطو ۾ هئ هين ايڪ شو بابا، دوسرا نه ڪوئي اوڙ ڪسڪي پوجا ڪرني ڪا اڌڪار هين نهين. ته هين پوجيه ڦر پوجاري بنتي هو. اچا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار:-

(1) باپ ڪي ياد ۾ رهنا هئ اوڙ سيڪو ياد دلانا هئ، يهي دان ڪرتي رهنا هئ. باپ پر ٻلي چڙه ڪر ڦر ٿرستي هو سنپالنا هئ.

(2) ساڪي هو هرايڪ اُڪتر ڪا پارت ديڪنا هئ. هر پارت پورا ڪر خوشي سين واپس جا رهي هئ اس سمرتِي ۾ سدا رهنا هئ.

وردان - اپني مستڪ پر سريشت پاڳيه ڪي لڪير ديڪتي هوئي سرو چنتائون سين

مڪت بي فڪر بادشاهه پو

بي فڪر رهنِي ڪي بادشاهي سڀ بادشاهيون سين سريشت هئ. اُگر ڪوئي تاج پهن ڪر تخت پر بٺن جائي اوڙ فڪر ڪرتا رهي تو يهه تخت هوئا يا چنتا؟ پاڳيه وڌاتا پڳوان نين آپڪي مستڪ پر سريشت پاڳيه ڪي لڪير ڪينچ دي، بي فڪر بادشاهه هو گئي. تو سدا اپني مستڪ پر سريشت پاڳيه ڪي لڪير ديڪتي رهو، واه ميرا سريشت ايشوريه پاڳيه، اسي فڪر ۾ رهو تو سڀ فڪراتين (چنتائين) سماپت هو جائينگي.

سلومن - ايڪا مِرنا ڪي هڪتي دواران روحون ڪا آواهن ڪر روحاني شيوا

ڪرنا هين سچي شيوا هئ.